

Ročník 1980

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 36

Vydána dne 7. listopadu 1980

Cena Kčs 1,—

OBSAH:

144. Uznesenie Predsedníctva Slovenskej národnej rady o vyhlásení doplňovacích volieb do Národného výboru hlavného mesta Slovenskej socialistickej republiky Bratislavy vo volebnom obvode číslo 39 a číslo 127
 145. Vyhláška ministra zahraničných věcí o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Syrské arabské republiky o mezinárodní silniční osobní a nákladní dopravě
 146. Vyhláška ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky a ministerstva spravedlnosti České socialistické republiky o doplnění vyhlášky č. 57/1967 Sb., kterou se provádí vládní nařízení o jechech a jiných látkách škodlivých zdraví
- O z n á m e n í o uzavření mezinárodních smluv

144

U Z N E S E N I E

Predsedníctva Slovenskej národnej rady

z 13. oktobra 1980

o vyhlásení doplňovacích volieb

**do Národného výboru hlavného mesta Slovenskej socialistickej republiky Bratislavy
vo volebnom obvode číslo 39 a číslo 127**

Predsedníctvo Slovenskej národnej rady

pódlá § 50 ods. 1 zákona SNR č. 56/1971 Zb. o voľbách do národných výborov v Slovenskej socialistickej republike vyhlasuje doplňovacie voľby do Národného výboru hlavného mesta SSR Bratislavy vo volebnom obvode číslo 39 a číslo 127 a určuje deň ich konania na piatok 21. novembra 1980 a na sobotu 22. novembra 1980.

Šalgovič v. r.

145

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 15. září 1980

**o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Syrské arabské republiky
o mezinárodní silniční osobní a nákladní dopravě**

Dne 4. prosince 1978 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Syrské arabské republiky o mezinárodní silniční osobní a nákladní dopravě. Podle

svého článku 17 Dohoda vstoupila v platnost dnem 26. října 1979.

Český překlad textu Dohody se vyhláší současně.

První náměstek:

Ing. Knížka v. r.

DOHODA

**mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Syrské arabské republiky
o mezinárodní silniční osobní a nákladní dopravě**

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Syrské arabské republiky ve snaze rozšířit mezinárodní spolupráci v oblasti silniční osobní a nákladní dopravy mezi oběma zeměmi, jakož i tranzitem jejich územím, se dohodly takto:

Článek 1

Rozsah platnosti

Ustanovení této dohody platí pro přepravy osob a nákladů po silnici prováděné vozidly ve smyslu článku 2.

Článek 2

Vymezení pojmů

1. Pojem „dopravce“ označuje československou nebo syrskou fyzickou nebo právnickou osobu (podnik), která má právo provádět přepravy osob nebo nákladů po silnici podle příslušných zákonů a předpisů platných v jeho zemi.

2. Pojem „vozidlo“ označuje:

A — Silniční vozidlo s mechanickým pohonem, které je:

- a) konstruované nebo přizpůsobené z hlediska jeho použití pro přepravy osob nebo nákladů po silnici, a které je k tomuto účelu používáno;
- b) evidované na území jedné ze smluvních stran; a
- c) dočasně dovezené na území druhé smluvní strany za účelem provedení mezinárodní přepravy osob nebo nákladů, jejíž místem určení nebo původu je kterékoli místo na tomto území, nebo která se uskutečňuje v tranzitu po tomto území.

B — Přívěs nebo návěs způsobilý k zapojení na vozidlo uvedené shora pod písmenem A takovým způsobem, že toto vozidlo, jakož i přívěs nebo návěs splňují podmínky uvedené pod písmeny a) až c).

Článek 3

Přepravy cestujících

1. S výjimkou příležitostných turistických přeprav nepodléhajících povolovacímu řízení, organi-

zování jiných forem přepravy osob prováděných mezi oběma zeměmi, jakož i tranzitem jejich územími vozidly opatřenými nejméně 8 sedadly bez sedadla řidiče, bude stanoveno Protokolem Smíšené komise uvedené v článku 16 této dohody.

2. Příležitostná turistická přeprava je prováděna, jestliže tatáž skupina osob je přepravována týmž vozidlem:

- a) jedná-li se o okružní jízdu, která začíná a končí v zemi, kde je vozidlo evidováno,
- b) jedná-li se o jízdu, která začíná v zemi, kde je vozidlo evidováno, a končí v místě příjezdu nacházejícím se na území druhé smluvní strany, pokud — není-li jiné povolení — se vozidlo vrací prázdné do země, kde je evidováno, a pokud skupina osob použije pro svůj návrat jiný dopravní prostředek.

3. Řidič vozidla musí být vybaven kromě dokumentů uvedených v Protokolu seznamem obsahujícím jména osob, jejich státní příslušnost a zemi určení.

Článek 4

Přepravy nákladů

1. Přepravy nákladů mezi územími obou smluvních stran nebo tranzitem územím druhé smluvní strany podléhají povolovacímu řízení.

2. Přepravy vyjmuté z povolovacího řízení:

- a) přepravy stěhovaných svršků,
- b) přepravy předmětů pro veletrhy a výstavy,
- c) přepravy materiálu (včetně zvířat) k uměleckým vystoupením pro artistry, zábavná vystoupení, cirkusové skupiny a revue,
- d) přepravy materiálu pro divadelní, hudební a sportovní vystoupení (včetně přepravy závodních koní, závodních vozů a člunů),
- e) přepravy poškozených vozidel,
- f) přepravy pohřební,
- g) přepravy k poskytnutí pomoci při katastrofách.

Článek 5

Vnitrostátní přepravy

Ustanovení této dohody neopravňují dopravce jedné smluvní strany zahajovat bez zvláštního povolení přepravu osob nebo nákladů na území druhé smluvní strany, jestliže přeprava má být ukončena na tomtéž území.

Článek 6

Přepravy do třetích zemí

Doprovazci jedné ze smluvních stran nejsou oprávněni provádět přepravy osob a nákladů mezi územím druhé smluvní strany a územím třetí země a zpět, ledaže by bylo uděleno příslušným orgánem druhé smluvní strany zvláštní povolení.

Článek 7

Přepravy na zvláštní povolení

1. Přeprava nebezpečných nákladů a přeprava, při níž hmotnost nebo rozměry přepravovaných nákladů nebo použitých vozidel přesahují hmotnost nebo rozměry přípustné na území smluvních stran, vyžaduje zvláštní povolení.

2. Podmínky pro vydání tohoto povolení dohodnou příslušné orgány smluvních stran.

3. Smluvní strany se zavazují, že pokud jde o nejvýše přípustné rozměry a hmotnost, nepodrobí vozidla připuštěná druhou smluvní stranou k provozu na pozemních komunikacích přísnějším podmínkám nežli vozidla evidovaná na svém území.

Článek 8

Pohonné látky a náhradní díly

1. Paliva a pohonné látky nalézající se v nádržích konstruovaných výrobcem a pevně zabudovaných ve vozidlech dovážených do záznamního oběhu v souladu s ustanoveními této dohody, jakož i tuky a mazací oleje, nepodléhají placení dovozních cel a poplatků, dovozním zákazům a omezením.

2. Náhradní díly, které mají sloužit opravám vozidla dovezeného do záznamního oběhu v souladu s ustanoveními této dohody, budou propuštěny do záznamního oběhu bez vybírání dovozních cel a poplatků, dovozních zákazů a omezení. Příslušné orgány smluvních stran mohou zaznamenat tyto náhradní díly za účelem splnění celních formalit. Vyměněné díly budou vyvezeny zpět, procleny nebo zničeny pod celní kontrolou.

Článek 9

Daně a poplatky

Doprovazci jedné smluvní strany provádějící na území druhé smluvní strany přepravy předvídané touto dohodou platí daně a poplatky platné na tomto území.

Článek 10

Převody plateb

Platby, které budou prováděny podle ustanovení této dohody, se budou řídit platebními předpisy platnými na územích smluvních stran.

Článek 11

Vnitrostátní právní řád

Otázky, které nejsou upraveny touto dohodou ani mezinárodními úmluvami, jimiž jsou obě smluvní strany vázány, se řídí vnitrostátními právními předpisy každé smluvní strany.

Článek 12

Přestupky

1. Dopustí-li se dopravce jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany přestupků proti ustanovením této dohody, příslušné orgány této smluvní strany, aniž by byly dotčeny právní předpisy použitelné v zemi, kde došlo k přestupku, musí o nich informovat příslušné orgány první smluvní strany.

2. V případě přestupků uvedených v odstavci 1 tohoto článku příslušné orgány smluvní strany, kde došlo k přestupku, mohou požádat příslušné orgány druhé smluvní strany, aby:

- a) daly výstrahu dopravci spolu s oznámením, kterým ho informují, že v případě opakování bude zrušena částečně nebo úplně možnost provádění přeprav vozidly, která má tento dopravce v držení, nebo která užívá na území smluvní strany, kde došlo k přestupku,
- b) zrušily dočasně, částečně nebo úplně právo provádět přepravy na území smluvní strany, kde došlo k přestupku.

3. Orgán, který provedl takové opatření, informuje o něm příslušný orgán druhé smluvní strany.

4. Ustanovení této dohody nevylučují sankce, které lze uplatnit v mezích zákonů a předpisů platných v zemi, kde došlo k přestupku.

Článek 13

Kontingent povolení

1. Povolení bude vydáno pro každou cestu a každé vozidlo; povolení poskytne právo provést cestu za účelem přepravy mezi oběma zeměmi, jakož i tranzitem územími obou smluvních stran.

2. Povolení jsou vydávána na jméno dopravce; mohou být používána pouze tímto dopravcem a nejsou přenosná.

3. Povolení poskytuje dopravci právo naložit při zpáteční cestě náklad za podmínky, že bude dodržovat platné předpisy země nakládky a že tento náklad je určen výlučně pro zemi, kde je vozidlo evidováno.

4. Povolení budou vydávána příslušnými orgány jedné smluvní strany příslušným orgánům druhé smluvní strany a naopak, v limitech kontingentů stanovených každý rok společnou dohodou v Proto-

kolou Smíšené komise uvedené v článku 16 této dohody.

Článek 14

Vzor povolení

Vzor povolení bude stanoven výše zmíněnou Smíšenou komisí.

Článek 15

Kontrola dokladů

Povolení a ostatní nezbytné doklady podle této dohody musí být v dotyčných vozidlech a na požádání musí být předloženy kterémukoliv orgánu obou smluvních stran, který je příslušný vyžádat si jejich předložení.

Článek 16

Smíšená komise

1. Za účelem řádného provádění ustanovení této dohody obě smluvní strany zřídí Smíšenou komisí pro řešení všech otázek vyplývajících z používání nebo výkladu této dohody.

2. Smíšená komise se sejde na žádost jedné ze smluvních stran střídavě na území jedné nebo druhé smluvní strany.

3. V průběhu tří měsíců následujících po vstupu této dohody v platnost, Smíšená komise zmíněná v odstavci 1 se sejde, aby uvážila nezbytná opatření, která umožní provádění této dohody.

Článek 17

Platnost Dohody

1. Tato dohoda vstoupí v platnost dnem výměny diplomatických nót týkajících se jejího schválení podle vnitrostátních předpisů každé ze smluvních stran.

2. Tato dohoda bude platit jeden rok ode dne jejího vstupu v platnost a bude mlčky prodlužována z roku na rok, pokud ji nevypoví jedna ze smluvních stran tři měsíce před uplynutím její platnosti.

Na důkaz toho, níže podepsaní, řádně zmocnění svou příslušnou vládou, podepsali tuto dohodu.

Dáno v Praze dne 4. prosince 1978 ve dvou původních vyhotoveních v jazyku francouzském, přičemž obě vyhotovení mají stejnou platnost.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Ing. Vladimír **Blažek** v. r.

Za vládu

Syrské arabské republiky:

Dr. Salim **Yassin** v. r.

146

VYHLÁŠKA

ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky a ministerstva spravedlnosti
České socialistické republiky

ze dne 17. října 1980

o doplnění vyhlášky č. 57/1967 Sb., kterou se provádí vládní nařízení o jedech a jiných látkách škodlivých zdraví

Ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky a ministerstvo spravedlnosti České socialistické republiky stanoví podle § 1 odst. 3 a § 14 vládního nařízení č. 56/1967 Sb., o jedech a jiných látkách škodlivých zdraví, a podle § 195 trestního zákona:

Čl. I

Vyhláška č. 57/1967 Sb., kterou se provádí vládní nařízení o jedech a jiných látkách škodlivých zdraví, se doplňuje takto:

Seznam omamných látek uvedený v příloze č. 3 se doplňuje těmito látkami:

Ministr spravedlnosti
České socialistické republiky:

JUDr. Němec v. r.

Skupina I

Sufentanil N-/4-(methoxymethyl)-1-/2-(2-thienyl)ethyl-/4-piperidyl/propionanilid

Tilidin (+)-ethyl trans-2-(dimethylamino)-1-phenyl-3-cyclohexane-1-carboxylát

Skupina II

Dextropropoxyphen alfa-(+)-4-dimethylamino-1,2-diphenyl-3-methyl-2-butanol-propionát

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. prosince 1980.

První náměstek ministra zdravotnictví
České socialistické republiky:

Doc. MUDr. Jirouš CSc. v. r.

OZNÁMENÍ O UZAVŘENÍ MEZINÁRODNÍCH SMLUV

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že u generálního ředitele Mezinárodní organizace práce byly uloženy tyto ratifikační listiny Československé socialistické republiky:

1. Dne 1. července 1949:

- k Úmluvě č. 35 o povinném starobním pojištění osob zaměstnaných v průmyslových a obchodních podnicích, ve svobodných povoláních a domáckých pracovníků a služebnictva, přijaté v Ženevě dne 29. června 1933 generální konferencí MOP na jejím 17. zasedání;
- k Úmluvě č. 36 o povinném starobním pojištění osob zaměstnaných v zemědělských podnicích, přijaté v Ženevě dne 29. června 1933 generální konferencí MOP na jejím 17. zasedání;
- k Úmluvě č. 37 o povinném invalidním pojištění osob zaměstnaných v průmyslových a obchodních podnicích, ve svobodných povoláních a domáckých pracovníků a služebnictva, přijaté v Ženevě dne 29. června 1933 generální konferencí MOP na jejím 17. zasedání;
- k Úmluvě č. 38 o povinném invalidním pojištění osob zaměstnaných v zemědělských podnicích, přijaté v Ženevě dne 29. června 1933 generální konferencí MOP na jejím 17. zasedání;
- k Úmluvě č. 39 o povinném pozůstalostním pojištění osob zaměstnaných v průmyslových a obchodních podnicích, ve svobodných povoláních a domáckých pracovníků a služebnictva, přijaté v Ženevě dne 29. června 1933 generální konferencí MOP na jejím 17. zasedání;
- k Úmluvě č. 40 o povinném pozůstalostním pojištění osob zaměstnaných v zemědělských podnicích, přijaté v Ženevě dne 29. června 1933 generální konferencí MOP na jejím 17. zasedání;
- k Úmluvě č. 42 o odškodňování nemocí z povolání (revidované v r. 1934), přijaté v Ženevě dne 21. června 1934 generální konferencí MOP na jejím 18. zasedání.

Úmluvy vstoupily pro ČSSR v platnost dne 1. července 1950.

2. Dne 12. června 1950:

- k Úmluvě č. 12 o odškodňování pracovníků v zemědělství, přijaté v Ženevě dne 12. listopadu 1921 generální konferencí MOP na jejím 3. zasedání;
- k Úmluvě č. 17 o odškodňování pracovníků při úrazech, přijaté v Ženevě dne 10. června 1925 generální konferencí MOP na jejím 7. zasedání;
- k Úmluvě č. 26 o zavedení metod pro stanovení minimálních mezd, přijaté v Ženevě dne 16. června 1928 generální konferencí MOP na jejím 11. zasedání;
- k Úmluvě č. 34 o placených zprostředkovatelích práce, přijaté v Ženevě dne 29. června 1933 generální konferencí MOP na jejím 17. zasedání;
- k Úmluvě č. 45 o zaměstnávání žen v podzemí v dolech všeho druhu, přijaté v Ženevě dne 21. června 1935 generální konferencí MOP na jejím 19. zasedání;
- k Úmluvě č. 52 o každoroční placené dovolené, přijaté v Ženevě dne 24. června 1936 generální konferencí MOP na jejím 20. zasedání;
- k Úmluvě č. 63 o statistice mezd a pracovní doby v hlavních těžebních a výrobních odvětvích, včetně stavebnictví, a v zemědělství, přijaté v Ženevě dne 20. června 1938 generální konferencí MOP na jejím 24. zasedání;
- k Úmluvě č. 80 o částečné změně úmluv přijatých generální konferencí Mezinárodní organizace práce na jejích prvních dvacetiosmi zasedáních, jejímž účelem je zajistit některé funkce sekretariátu, jimiž zmíněné úmluvy pověřují generálního tajemníka Společnosti národů, a připojit některé další změny potřebné vzhledem k rozpuštění Společnosti národů a změně ústavy Mezinárodní organizace práce, přijaté v Montrealu dne 9. října 1946 generální konferencí MOP na jejím 29. zasedání;
- k Úmluvě č. 88 o organizaci zprostředkování práce, přijaté v San Francisku dne 9. července 1948 generální konferencí MOP na jejím 31. zasedání;

- k Úmluvě č. 89 o noční práci žen zaměstnaných v průmyslu (revidované v r. 1948), přijaté v San Francisku dne 9. července 1948 generální konferencí MOP na jejím 31. zasedání.

Úmluvy vstoupily pro ČSSR v platnost dne 12. června 1951.

3. Dne 30. října 1957:

- k Úmluvě č. 29 o nucené nebo povinné práci, přijaté v Ženevě dne 28. června 1930 generální konferencí MOP na jejím 14. zasedání;
- k Úmluvě č. 100 o stejném odměňování mužů a žen za práci stejné hodnoty, přijaté v Ženevě dne 29. června 1951 generální konferencí MOP na jejím 34. zasedání.

Úmluvy vstoupily pro ČSSR v platnost dne 30. října 1958.

4. Dne 21. ledna 1964:

- k Úmluvě č. 87 o svobodě odborů a ochraně práva odborově se sdružovat, přijaté v San Francisku dne 9. července 1948 generální konferencí MOP na jejím 31. zasedání;
- k Úmluvě č. 98 o provádění zásad práva organizovat se a kolektivně vyjednávat, přijaté v Ženevě dne 1. července 1949 generální konferencí MOP na jejím 32. zasedání;
- k Úmluvě č. 99 o metodách pro stanovení minimálních mezd v zemědělství, přijaté v Ženevě dne 28. června 1951 generální konferencí MOP na jejím 34. zasedání;
- k Úmluvě č. 111 o diskriminaci v zaměstnání a povolání, přijaté v Ženevě dne 25. června 1958 generální konferencí MOP na jejím 42. zasedání;
- k Úmluvě č. 115 o ochraně pracovníků proti ionisujícímu záření, přijaté v Ženevě dne 22. června 1960 generální konferencí MOP na jejím 44. zasedání;
- k Úmluvě č. 116 o částečné změně úmluv přijatých generální konferencí Mezinárodní organizace práce na jejích prvních třicetivou zasedáních, jejímž účelem je sjednotit ustanovení o přípravě zpráv o provádění úmluv Správní radou Mezinárodního úřadu práce, přijaté v Ženevě dne 26. června 1961 generální konferencí MOP na jejím 45. zasedání.

Úmluvy vstoupily pro ČSSR v platnost dne 21. ledna 1965.

5. Dne 28. srpna 1968:

- k Úmluvě č. 123 o minimálním věku pro připuštění k zaměstnání pod zemí v dolech, přijaté v Ženevě dne 22. června 1965 generální konferencí MOP na jejím 49. zasedání.

Úmluva vstoupila pro ČSSR v platnost dne 28. srpna 1969.

6. Dne 27. května 1971:

- k Úmluvě č. 130 o léčebné péči a dávkách nemocenského, přijaté v Ženevě dne 25. června 1969 generální konferencí MOP na jejím 53. zasedání.

Úmluva vstoupila pro ČSSR v platnost dne 27. května 1972.

7. Dne 15. července 1975:

- k Úmluvě č. 122 o politice zaměstnanosti, přijaté v Ženevě dne 9. července 1964 generální konferencí MOP na jejím 48. zasedání.

Úmluva vstoupila pro ČSSR v platnost dne 15. července 1976.

8. Dne 24. května 1976:

- k Úmluvě č. 140 o placeném studijním volnu, přijaté v Ženevě dne 24. června 1974 generální konferencí MOP na jejím 59. zasedání.

Úmluva vstoupila pro ČSSR v platnost dne 24. května 1977.

Texty úmluv jsou k nahlédnutí v archivu smluv federálního ministerstva zahraničních věcí a v odboru mezinárodních vztahů federálního ministerstva práce a sociálních věcí.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 6. února 1980 byly v Moskvě podepsány:

Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Svazu sovětských socialistických republik o specializaci a kooperaci výroby energeticky náročných chemických výrobků a méně energeticky náročných chemických výrobků, dodávaných na úhradu energeticky náročných chemických výrobků.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku X dnem podpisu a bude platit do 31. prosince 1995;

Protokol o prodloužení na období 1981—1985 Dohody o specializaci a kooperaci mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik při výrobě v oblasti průmyslu zpracování ropy a petrochemie na období 1976—1980, podepsané dne 20. března 1975 v Praze.

Protokol vstoupil v platnost na základě svého článku VI dnem podpisu a bude platit do 31. prosince 1985;

Protokol č. 1 o prodloužení na období 1981—1985 Dohody mezi federálním ministerstvem zahraničního obchodu Československé socialistické republiky a ministerstvem celulózo-papírenského průmyslu Svazu sovětských socialistických republik a ministerstvem zahraničního obchodu Svazu sovětských socialistických republik o specializaci výroby a sortimentní výměně jednotlivých druhů papírů a lepenek mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik v letech 1976—1980 ze dne 28. ledna 1976.

Protokol vstoupil v platnost na základě svého článku IV dnem podpisu a bude platit do 31. prosince 1985.

Dne 15. července 1980 byl v Moskvě podepsán

Protokol o prodloužení na období 1981—1985 Dohody o specializaci a kooperaci mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik při výrobě chemických výrobků na období 1976—1980 ze dne 28. ledna 1976.

Protokol vstoupil v platnost na základě článku 5 dnem podpisu a bude platit do 31. prosince 1985.